

Vol. 6, No. 3, Ser (22) Autumn 2016

**Evaluating the spatial segregations of underground water resources quality
(case study: Dolat Abad, Dashtab, Soltani and Soghan stricts in Kerman)**

Mohsen Purkhosravani, Halabian, Amirhossein

Assistance Professor, Department of Geography and urban planning, Shahid Bahonar University of Kerman,
Kerman, Iran

pourkhosravani@uk.ac.ir

Associate Professor, Department of Geography, Payame Noor University, Tehran, Iran
halabian_a@yahoo.com

Abstract

The specific climatic and geomorphological conditions of arid and semi-arid regions, has made the underground water resources as the main resource of water supply in these regions. Accordingly, managing these water resources requires accurate evaluation of quality and quantity of water reservoirs, its access range (availability) in each region, and recognizing the environmental processes that govern these resources. In this research the quality of underground water resources in DolatAbad, Dashtab, Soghan and Soltani have been studied. Meanwhile, the difference between various quality indices have been measured and compared quantitatively. The results of variance analyze, prove significant difference between various indices. The results of mean comparing test for error likelihood less than ($\alpha < 0.01$) for each above indices, separate the underground resources of various regions in diverse groups. According to EC, TDS, CL, SO₄, Mg, Na, SAR and TH indices, the underground water resources of Dolat Abad and Dashtab, place in group one, and Soghan and Soltani regions take place in group two. Also, according to Ca index, the underground water resources of studied regions, were categorized in 3 various groups. Group one, including Soltani and Soghan regions, group two including DolatAbad region, and group three including Dashtab district. Also, placing the underground water resources of all districts in one group according to HCO₃ index, indicates that there isn't significant difference for quality of underground water resources in studied regions, according to HCO₃ index. the analysis test of correlation between various indices for measuring the quality of underground water resources in the studied regions, indicates the maximum correlation existed in likelihood level of %1 between underground water level and PH indices.

Key words: Underground Waters, Index, Variance analysis, Duncan Test, Water Quality, Kerman

فصلنامه علمی - پژوهشی برنامه‌ریزی فضایی (جغرافیا)

سال ششم، شماره سوم، (پیاپی ۲۲)، پاییز ۱۳۹۵

تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۳/۲۷ تاریخ وصول: ۹۶/۰۱/۱۶

صص: ۹۷-۱۱۲

ارزیابی افراق‌های فضایی کیفیت منابع آب زیرزمینی*

(مطالعه موردنی: بخش‌های دولت‌آباد، دشت‌آباد، سلطانی و صوغان در استان کرمان)

محسن پورخسروانی^{۱*}، امیرحسین حلبیان^۲

۱- استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

۲- دانشیار، گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

چکیده

وضعیت ویژه اقلیمی و ژئومورفولوژیکی مناطق خشک و نیمه خشک موجب شده است که منابع آب زیرزمینی، منبع اصلی تأمین آب این مناطق تلقی شوند. بر اساس این، مدیریت منابع آبی یادشده مستلزم ارزیابی دقیق کمیت و کیفیت ذخیره‌های آبی، میزان دسترسی به آنها در هر منطقه و شناخت فرایندهای محیطی حاکم بر آنهاست. در پژوهش حاضر، ضمن بررسی و مطالعه کیفیت منابع آب زیرزمینی بخش‌های دولت‌آباد، دشت‌آباد، سلطانی و صوغان در استان کرمان، اختلاف بین شاخص‌های کیفی مختلف به‌شکل کمی اندازه‌گیری و مقایسه شده است. نتایج آنالیز واریانس، اختلاف معنادار بین شاخص‌های مختلف را نشان می‌دهند. نتایج آزمون مقایسه میانگین‌ها در سطح احتمال خطای کمتر از یک درصد ($\alpha < 0.01$) برای هر یک از شاخص‌ها، منابع آب زیرزمینی بخش‌های مختلف را در گروه‌های متمایزی تفکیک می‌کنند؛ به طوری که بر اساس شاخص‌های EC, TDS, Na, Mg, SO₄ و SAR، منابع آب زیرزمینی بخش‌های دولت‌آباد و دشت‌آباد در گروه اول و بخش‌های صوغان و سلطانی در گروه دوم قرار می‌گیرند. بر اساس شاخص Ca, منابع آب زیرزمینی بخش‌های مطالعه شده در سه گروه مختلف قرار می‌گیرند: گروه اول شامل بخش‌های سلطانی و صوغان، گروه دوم شامل بخش دولت‌آباد و گروه سوم شامل بخش دشت‌آباد. همچنین، قرارگرفتن منابع آب زیرزمینی همه بخش‌ها در یک گروه بر اساس شاخص HCO₃ نشان می‌دهد که تفاوت معناداری در کیفیت منابع آب زیرزمینی مناطق مطالعه شده بر اساس شاخص یادشده مشاهده نمی‌شود. آزمون

آنالیز همبستگی بین شاخص‌های مختلف سنجش کیفیت منابع آب زیرزمینی در مناطق مطالعه شده، بیشترین میزان همبستگی را در سطح احتمال یک درصد بین شاخص‌های pH و سطح آب زیرزمینی نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: آب‌های زیرزمینی، شاخص، تحلیل واریانس، آزمون دانکن، کیفیت آب، کرمان

مقدمه

وضعیت ویژه اقلیمی و ژئومورفولوژیکی مناطق خشک و نیمه خشک موجب شده است که منابع آب زیرزمینی، منبع اصلی تأمین آب این مناطق تلقی شوند. ترکیب شیمیایی آب زیرزمینی، مقیاسی است از تناسب آن به عنوان منبع آبی برای مصرف‌های انسانی و حیوانی، آبیاری، اهداف صنعتی و ... و بنابراین، هدف، تعریف کیفیت آب نیست بلکه استفاده مطلوب از آب در جامعه مدنظر متخصصان است (دشتی برمکی و همکاران، ۱۳۹۳). در نتیجه، مدیریت این منابع آبی مستلزم ارزیابی دقیق کمیت و کیفیت ذخیره‌های آبی، میزان دسترسی به آن‌ها در هر منطقه و شناخت فرایندهای محیطی حاکم بر آنهاست. مفهوم توسعه پایدار آب، تأمین نیاز جمعیت فعلی بدون اثر منفی بر توانایی تأمین نیازهای نسل‌های آینده است (Bithas, 2008) و از این رو، افزایش جمعیت و به تبع آن افزایش میزان برداشت از منابع آب زیرزمینی در مناطق خشک و بیابانی باعث کاهش ذخیره‌های این منابع آبی و مهم‌تر، کاهش کیفیت آن‌ها شده است. تغییر کمیت و کیفیت آب، تهدیدی اساسی در راه توسعه و پایداری محیطی این مناطق است. همچنین، کیفیت آب‌های زیرزمینی در مقیاس زمانی و مکانی عمل می‌کند و ویژگی‌های آن طی زمان و مکان، ثابت فرض نمی‌شوند و بنابراین، آگاهی از کمیت و کیفیت این منابع آبی و همچنین تهیه نقشه‌هایی هنگام تغییرات شوری و املاح، گام مهمی در بهره‌برداری صحیح از منابع آب هستند (حیدری علمدارلو و همکاران، ۱۳۹۴).

ایران در منطقه خشک و نیمه خشک قرار گرفته و از این رو، شاخص بحران آب در آن به مراتب نامطلوب تر از شاخص متوسط دنیا است. اگرچه حدود یک درصد مردم جهان در ایران زندگی می‌کنند و سهم آن‌ها از کل منابع آب شیرین تجدیدشونده دنیا حدود ۰/۳۶ درصد است، کشورهای جهان فقط ۴۵ درصد منابع مطلوب خود را استفاده کرده‌اند و کشور ما حدود ۶۶ درصد ذخیره‌های آب شیرین خود را مصرف کرده است (خواجه و همکاران، ۱۳۹۳). از این رو، پژوهشگران پژوهش‌های گسترش‌هایی درباره منابع آبی انجام داده‌اند؛ از جمله زینالی و همکاران (۱۳۹۵) ضمن بررسی تأثیر خشکسالی هواشناسی و هیدرولوژیکی بر ویژگی‌های کمی و کیفی آب‌های زیرزمینی دشت مرند با استفاده از شاخص‌های SPI و SWI و روش‌های آماری بیان کردند که تغییر کیفیت آب در سطح وسیعی از دشت مرند بر اثر افزایش سطح زیرکشت و افزایش برداشت اتفاق افتاده است. قاسمی دهنی و همکاران (۱۳۹۵) در مطالعه‌ای با عنوان «ارزیابی کیفی و کمی آب‌های سطحی با استفاده از آنالیز آماری در رودخانه ازناي لرستان» با استفاده از نمودارهای پاپیر، شولر و ویلکاکس نتیجه گرفتند که با توجه به نمودار شولر، کیفیت آب از نظر شرب در حد خوب و مقبولی است و نتایج نمودار پاپیر، تیپ آب‌های بی‌کربناته را در این رودخانه نشان می‌دهند. اوسطی و نحوی‌نیا (۱۳۹۵) ضمن ارزیابی تغییرات مکانی کیفیت منابع آب زیرزمینی دشت بیرجنده با روش‌های زمین آماری نتیجه گرفتند که بر اساس طبقه‌بندی فائق، آب زیرزمینی آبخوان دشت بیرجنده برای

مصرف‌های کشاورزی از نظر SAR، کلر و بی‌کربنات دارای محدودیت زیاد، از نظر شوری دارای محدودیت کم و از نظر اسیدیته بدون محدودیت است. ملایی توانی و همکاران (۱۳۹۵) در مطالعه وضعیت فعلی کیفیت آب آشامیدنی در شهرستان شاهرود با استفاده از پرسش نامه و تحلیل‌های آماری نتیجه گرفتند که نمونه‌های آب آزمایش شده از نظر پارامترهای میکروبی و فیزیکوشیمیایی در محدوده استاندارد ملی ایران (۱۰۵۳) قرار دارند و فقط میزان عنصر کلر کمتر از استاندارد ملی است. صاحب جلال و همکاران (۱۳۹۲) ضمن بررسی تغییرات زمانی و مکانی شاخص‌های کیفی آب‌های زیرزمینی دشت بهادران مهریز با روش زمین آماری کریجینگ بیان کردند که آب‌های زیرزمینی در ۴۸ درصد منطقه مطالعه شده در کلاس محدودیت شدید و در ۵۲ درصد آن در کلاس محدودیت متوسط تا کم قرار دارند. همچنین Poyraz و Taspinar (۲۰۱۴) ضمن بررسی غلظت فلزهای سنگین در منابع آب منطقه صنعتی مرمره ترکیه با روش PCA نتیجه گرفتند که غلظت فلزهای سنگین در نمونه‌های آب آشامیدنی از محدوده استاندارد سازمان بهداشت جهانی تجاوز نمی‌کند، اگرچه غلظت مس و وانادیم برخی نمونه‌ها در آستانه آلودگی است. Gong و همکاران (۲۰۱۴) با بررسی مقدار آرسنیک موجود در منابع آب زیرزمینی منطقه تگزاس با روش‌های زمین آمار نتیجه گرفتند که انتخاب روش مناسب درون‌یابی، ویژگی‌های چاه‌های نمونه برداری و پراکنش مناسب شبکه نمونه برداری از جمله عوامل مؤثر بر درون‌یابی دقیق تر مقادیر آرسنیک این منابع آبی هستند. Carroll و همکاران (۲۰۱۳) ضمن بررسی نقش کاربری اراضی و عوامل فصلی در تخریب کیفیت آب نشان دادند که تأثیر کاربری اراضی و عوامل فصلی بر تنوع کیفیت آب سطحی و زیرزمینی با توجه به گونه‌های آلوده کننده متفاوت است. Dash و همکاران (۲۰۱۰) هنگام تهیه نقشه‌های مختلف فضایی از عمق و کیفیت آب زیرزمینی به این نتیجه رسیدند که نقشه‌های مکانی و احتمالی تهیه شده به مدیران و سیاست‌گذاران منابع آب در توسعه دستورکار مدیریت کارآمد منابع آب زیرزمینی برای مصرف‌های کشاورزی و آشامیدنی منطقه دهلي هند کمک خواهد کرد. Demir و همکاران (۲۰۰۹) در بررسی تغییرات مکانی عمق و شوری آب زیرزمینی مناطق کشاورزی شمال ترکیه نتیجه گرفتند که امکان شوری منابع آب در قسمت شرقی منطقه مطالعه شده بیشتر است و این قسمت زهکشی ضعیفی دارد. Elci و همکاران (۲۰۰۹) ضمن ارزیابی مکانی و زمانی شاخص کیفی و ویژگی‌های هیدرولوژیکی آب در حوضه کارستیک در غرب ترکیه به این نتیجه رسیدند که فعالیت‌های کشاورزی و صنعتی بر تغییرات مکانی و زمانی پارامترهای کیفی آب مؤثر هستند. Dhar و همکاران (۲۰۰۸) ضمن بررسی منابع آب زیرزمینی در منطقه کوین اوسیز بیان کردند که شبیه‌سازی دینامیکی زمانی و مکانی کیفیت آب زیرزمینی با روش زمین آمار سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) نتایج مقبولی در پی خواهد داشت. Fetouani و همکاران (۲۰۰۸) کیفیت آب زیرزمینی دشت آبی تریفا در شمال شرق مسکو را بررسی کردند و بحرانی بودن کیفیت آب منطقه یادشده را نشان دادند.

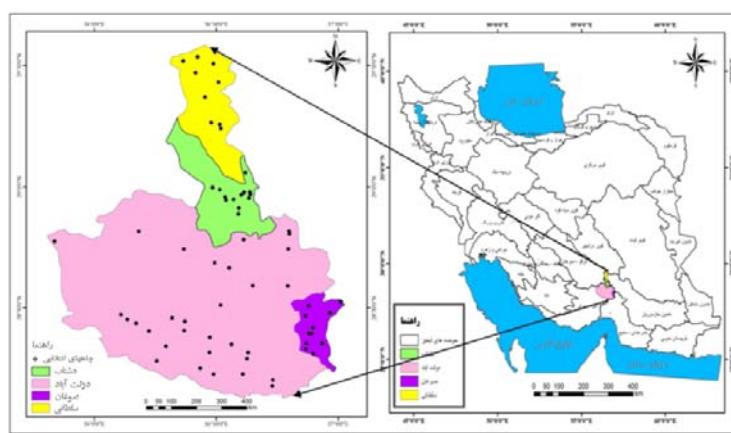
به طور کلی، آب‌های زیرزمینی بخش مهمی از اکوسیستم تجدیدشدنی منابع آب هستند که مدیریت نامناسب بهره‌برداری به کاهش کیفیت آنها و تخریب مستقیم و غیرمستقیم سایر منابع منجر می‌شود (زهتابیان و همکاران، ۱۳۸۹). در سال‌های اخیر، آگاهی و باور محافل ملی و بین‌المللی به واقعیت‌های زمانی و مکانی، توجه به پایداری و مدیریت منابع آب به عنوان منبعی حیاتی را از موضوعی فرعی به مسئله‌ای محوری و مهم تبدیل کرده است (بریمنژاد، ۱۳۸۳).

با توجه به اینکه وجود فناوری‌های جدید و افزایش تقاضا در سال‌های اخیر به اضافه برداشت از منابع آب زیرزمینی و ایجاد معضلات فراوان زیست‌محیطی در منطقه مطالعه شده منجر شده است، پژوهش حاضر می‌کوشد ویژگی‌های کیفی منابع آب زیرزمینی مناطق مطالعه شده را ارزیابی و مقایسه کند.

مواد و روش‌ها

منطقه مطالعه شده

محدوده مطالعه شده شامل بخش‌های دولت‌آباد، دشت‌تاب، سلطانی و صوغان است که بین طول‌های ۵۵ درجه و ۴۸ دقیقه تا ۵۶ درجه و ۵۸ دقیقه شرقی و عرض‌های ۲۸ درجه و ۱۰ دقیقه تا ۲۹ درجه و ۳۰ دقیقه شمالی در جنوب استان کرمان و در مرز این استان با استان هرمزگان قرار گرفته است (شکل ۱).

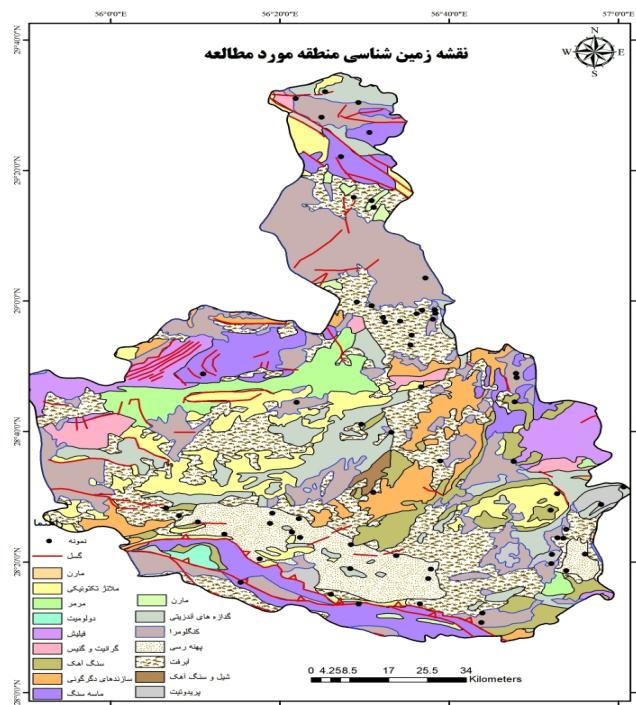
شکل - ۱: موقعیت مناطق مطالعه شده

پژوهش حاضر بر روشهای توصیفی و تحلیلی با اتکا بر بازدیدهای میدانی مبتنی است. ابتدا، داده‌های کیفی ۶۲ چاه از سازمان آب منطقه‌ای استان کرمان گرفته و سپس، اختلاف‌های بین میانگین شاخص‌های گوناگون با نرم‌افزار spss و از راه آزمون آنالیز واریانس آزموده شد. همچنین، با آزمون‌های مقایسه میانگین‌ها، منابع آب زیرزمینی بخش‌های دولت‌آباد، دشت‌تاب، سلطانی و صوغان در استان کرمان بر اساس شاخص‌های هدایت الکتریکی (EC)، نسبت جذبی سدیم (SAR)، کل املاح محلول (TDS)، کلر، منیزیم، سدیم، کلسیم، سولفات (SO_4^{2-}) و بیکربنات (HCO_3^{-}) گروه بندی شدند؛ به این منظور، از آزمون مقایسه میانگین دانکن در سطح احتمال خطای یک درصد ($\alpha=0.01$) استفاده شد. داده‌های هدایت الکتریکی بر حسب میکرومیکس، کل املاح محلول بر حسب میلی‌گرم بر لیتر و سایر پارامترها بر حسب میلی‌اکی والان در لیتر هستند. پهنگ‌بندی پارامترهای مختلف به روش IDW و با نرم‌افزار Arc GIS انجام شد.

تجزیه و تحلیل یافته‌های پژوهش

همان‌طور که شکل (۲) نشان می‌دهد، تقریباً همه چاه‌های نمونه‌برداری در سازندهای آبرفتی و رسی قرار دارند. از نظر زمین‌شناسی، این منطقه منشأ تکتونیکی دارد که در اوخر پلیوسن در اثر حرکات اپیروژنی پدید آمده است. دشت صوغان در شرق حوضه آبریز و دشت دولت‌آباد با امتداد تقریبی شمال‌غرب و جنوب‌شرق جداگانه دو واحد

زمین ساختی مهم ایران است، به طوری که رشته کوههای شمالی به پهنه سنتوج - سیرجان متعلق هستند و رشته کوههای جنوبی به کمر بند زاگرس تعلق دارند. رشته کوههای شمالی بیشتر آواری - آتشفسانی و متامرفیک هستند. سنگهای آذرین با سن ائوسن و الیگوسن و سنگهای متامرفیک با سن پالئوزوئیک و مزوژوئیک تا ترشیر تشکیل شده‌اند. ادامه فعالیت‌های زمین‌ساختی و فرسایشی در کواتررنر به تشکیل رسوبات سیلتی، رسی، رودخانه‌ای، دریاچه‌ای، کنگلومراهای مدور، آبرفت‌های مرتفع و رسوبات سیلتی منجر می‌شود. واحدهای ماسه‌ای با منشأ بادی که از قطعات یکسان و زاویه‌دار تشکیل شده‌اند، در بخش‌های گوناگون دشت مشاهده می‌شوند و نشانه وزش بادهای مداوم با قدرت به نسبت ثابت هستند. سایر تشکیلات کواتررنر که در حال حاضر نیز تشکیل می‌شوند، رسوبات آبرفتی رودخانه و رسوبات نمکی هستند که در وضعیت کنونی پویا هستند. حداقل ارتفاع کوه‌های شمال دشت، ۳۸۴۵ متر (کوه خبر) و حداقل ارتفاع در ارتفاعات جنوبی، ۱۵۶۱ متر است و به همین دلیل، ارتفاعات شمالی، منشأ ریزش‌های جوی بیشتر هستند و نقش مهم‌تری در تغذیه سفره آب زیرزمینی داشت مدنظر دارند. گسل‌هایی که به شکل دسته گسل یا سیستم گسلی در محدوده بین دشت و کوه وجود دارند موجب اوج گیری این کوه‌ها نسبت به دشت شده‌اند. بیشتر این گسل‌ها بسیار جوان هستند و باید آن‌ها را از نوع فعال در نظر گرفت که بسیاری از آن‌ها از نوع معکوس هستند. از نظر آب‌شناسی، این گسل‌ها نقش بسیار مهمی در تغذیه دشت‌های دولت‌آباد و صوغان ایفا می‌کنند؛ به این ترتیب که آب‌هایی که در مناطق کوهستانی اطراف دشت در سنگ‌ها نفوذ می‌کنند از راه این سطوح گسلی به عمق می‌روند و سرانجام گسل‌های پنهان حاشیه دشت، آن‌ها را به داخل سفره آب زیرزمینی تزریق می‌کنند.

شکل - ۲: نقشه زمین‌شناسی و گسل‌ش منطقه مطالعه شده

جدول (۱)، جدول آنالیز واریانس یا جدول آزمون فرضیه است یعنی آیا تفاوتی بین شاخص‌ها وجود دارد؟ این جدول نشان می‌دهد که در سطح احتمال ۰/۰۵ درصد، تقریباً بین بیشتر شاخص‌های اندازه‌گیری شده تفاوت وجود

دارد و فقط بین تعداد کمی از شاخص‌ها تفاوت معنادار وجود ندارد. پس از آنکه جدول آنالیز واریانس، اختلاف بین شاخص‌ها را نشان داد، برای بررسی تمایزها و تشابه‌های کیفیت منابع آب در بخش‌های مختلف دشت دولت‌آباد، آزمون مقایسه میانگین دانکن برای شاخص‌های مختلف انجام شد و نتایج که در جدول‌های (۲) تا (۱۲) دیده می‌شوند، گروه‌های مختلف بخش‌ها را بر اساس شاخص‌های یادشده نشان می‌دهند.

جدول - ۱: نتایج آنالیز واریانس برای شاخص‌های مختلف کیفیت منابع آب زیرزمینی در محدوده مطالعه شده

شاخص	عوامل	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	مقدار F	سطح معناداری
E.C	بین گروه‌ها	۱/۶۱۵ E7	۳	۵۳۸۱۷۲۱/۸۸۳	۵/۶۸۰	۰/۰۰۲
	داخل گروه‌ها	۰/۴۹۵ E7	۵۸	۹۴۷۴۰۷/۲۱
	مجموع	۷/۱۰۹ E7	۶۱
pH	بین گروه‌ها	۳/۷۴۴	۳	۱/۲۵۸	۲۷/۷۳۸	۰/۰۰۰
	داخل گروه‌ها	۲/۶۲۸	۵۸	۰/۰۴۵
	مجموع	۷/۴۰۲	۶۱
T.D.S	بین گروه‌ها	۶۸۲۲۰۳۰/۱۰۹	۳	۲۲۷۴۰۱۰/۰۳۶	۵/۶۸۰	۰/۰۰۲
	داخل گروه‌ها	۲/۳۲۲ E7	۵۸	۴۰۰۳۷۷/۴۸۴
	مجموع	۳/۰۰۴ E7	۶۱
HCO_3	بین گروه‌ها	۴/۰۹۸	۳	۱/۳۶۶	۱/۵۳۷	۰/۲۱۵
	داخل گروه‌ها	۵۱/۵۴۹	۵۸	۰/۸۸۹
	مجموع	۵۵/۶۴۷	۶۱
Cl	بین گروه‌ها	۲۷۱/۱۲۲	۳	۹۰/۳۷۴	۵/۷۷۱	۰/۰۰۲
	داخل گروه‌ها	۹۰۸/۲۵۴	۵۸	۱۵/۶۶۰
	مجموع	۱۱۷۹/۳۷۵	۶۱
SO_4	بین گروه‌ها	۴۹۶/۶۳۲	۳	۱۶۵/۵۴۴	۶/۹۵۸	۰/۰۰۰
	داخل گروه‌ها	۱۳۷۹/۹۳۸	۵۸	۲۳/۷۹۲
	مجموع	۱۸۷۶/۵۷۰	۶۱
Ca	بین گروه‌ها	۶۷/۱۹۵	۳	۲۲/۳۹۸	۴/۴۴۳	۰/۰۰۷
	داخل گروه‌ها	۲۹۲/۴۱۲	۵۸	۵/۰۴۲
	مجموع	۳۵۹/۶۰۷	۶۱
Mg	بین گروه‌ها	۷۰/۹۷۶	۳	۲۳/۶۵۹	۴/۱۳۰	۰/۰۱۰
	داخل گروه‌ها	۳۳۲/۲۲۳	۵۸	۵/۷۲۸
	مجموع	۴۰۳/۲۰۹	۶۱
Na	بین گروه‌ها	۵۸۸/۷۲۷	۳	۱۹۶/۲۴۲	۷/۹۸۳	۰/۰۰۰
	داخل گروه‌ها	۱۴۲۵/۶۹۹	۵۸	۲۴/۵۸۱
	مجموع	۲۰۱۴/۴۲۶	۶۱
S.A.R	بین گروه‌ها	۱۰۰/۵۰۵	۳	۳۳/۵۰۲	۱۰/۷۵۶	۰/۰۰۰
	داخل گروه‌ها	۱۸۰/۶۵۵	۵۸	۳/۱۱۵
	مجموع	۲۸۱/۱۵۹	۶۱
TH	بین گروه‌ها	۵۶۲۸۵۷/۰۰۳	۳	۱۸۸۹۵۲/۰۰۱	۴/۱۰۵	۰/۰۱۰
	داخل گروه‌ها	۲۶۶۹۹۹۱/۱۷۴	۵۸	۴۶۰۳۴۳۳۱
	مجموع	۳۲۳۹۸۴۷/۱۷۷	۶۱

نتایج جدول (۲)، منابع آب زیرزمینی بخش های مختلف منطقه مطالعه شده را بر اساس شاخص EC تقسیم بندی می کند. نتایج این جدول نشان می دهند که در گروه اول، بخش های دولت آباد و دشت اب، در گروه دوم، بخش صوغان و در گروه سوم، بخش سلطانی قرار می گیرند. بنابراین، چهار بخش در سه گروه مختلف قرار دارند.

جدول - ۲: نتایج مقایسه میانگین شاخص EC بر اساس آزمون دانکن

زیر گروه ها بر اساس $a=0/01$		تعداد	بخش
۲	۱		
۱/۶۳۳۲ E ۳		۲۹	دولت آباد
۱/۵۹۸۷ E ۳		۱۳	دشت اب
	۴۶۸/۷۷۷۸	۹	سلطانی
	۵۸۶/۵۴۵۵	۱۱	صوغان

نتایج جدول (۳) نشان می دهند که بر اساس شاخص pH، بخش های دولت آباد و دشت اب در گروه یک، بخش صوغان در گروه دو و بخش سلطانی در گروه سه قرار می گیرند.

جدول - ۳: نتایج مقایسه میانگین شاخص pH بر اساس آزمون دانکن

زیر گروه ها بر اساس $a=0/01$			تعداد	بخش
۳	۲	۱		
		۷/۴۶۹۰	۲۹	دولت آباد
		۷/۶۳۰۸	۱۳	دشت اب
۸/۱۸۸۹			۹	سلطانی
	۷/۷۹۰۹		۱۱	صوغان

نتایج جدول (۴)، تقسیم بندی کیفیت آب زیرزمینی بخش های مختلف بر اساس شاخص TDS را نشان می دهد؛ به این ترتیب که بخش های مختلف در دو گروه قرار می گیرند: گروه اول شامل بخش های سلطانی و صوغان و گروه دوم شامل بخش های دولت آباد و دشت اب.

جدول - ۴: نتایج مقایسه میانگین شاخص TDS بر اساس آزمون دانکن

زیر گروه ها بر اساس $a=0/01$		تعداد	بخش
۲	۱		
۱/۰۶۱۶ E ۳		۲۹	دولت آباد
۱/۰۳۹۲ E ۳		۱۳	دشت اب
	۳۰۴/۵۵۵۶	۹	سلطانی
	۳۸۱/۴۵۴۵	۱۱	صوغان

نتایج جدول (۵) نشان می دهند که بر اساس شاخص HCO_3 بین کیفیت منابع آب زیرزمینی بخش های مختلف منطقه مطالعه شده تفاوت معناداری وجود ندارد و قرار گرفتن همه بخش های مطالعه شده در یک گروه دلیلی بر این ادعا است.

جدول - ۵: نتایج مقایسه میانگین شاخص HCO_3 بر اساس آزمون دانکن

$\alpha=0.01$ زیرگروه‌ها بر اساس ۱		تعداد	بخش
۲	۱		
	۲/۸۰۹۱	۱۱	صوغان
	۳/۳۸۲۸	۲۹	دولتآباد
	۳/۵۲۳۱	۱۳	دشتاب
	۳/۵۷۷۸	۹	سلطانی

نتایج جدول (۶)، تمایز دو گروه منابع آب زیرزمینی را بر اساس شاخص Cl نشان می‌دهند؛ گروه اول شامل بخش‌های سلطانی و صوغان و گروه دوم شامل بخش‌های دولتآباد و دشتاب است.

جدول - ۶: نتایج مقایسه میانگین شاخص Cl بر اساس آزمون دانکن

$\alpha=0.01$ زیرگروه‌ها بر اساس ۱		تعداد	بخش
۲	۱		
	۰/۶۷۷۸	۹	سلطانی
	۱/۶۸۱۸	۱۱	صوغان
۵/۶۴۸۳		۲۹	دولتآباد
۵/۶۹۲۳		۱۳	دشتاب

بر اساس نتایج جدول (۷)، منابع آب زیرزمینی در بخش‌های مختلف منطقه مطالعه شده بر اساس شاخص SO_4 در دو گروه متفاوت قرار می‌گیرند؛ منابع آب زیرزمینی بخش‌های سلطانی و صوغان در گروه یک و منابع آب زیرزمینی بخش‌های دولتآباد و دشتاب در گروه دو.

جدول - ۷: نتایج مقایسه میانگین شاخص SO_4 بر اساس آزمون دانکن

$\alpha=0.01$ زیرگروه‌ها بر اساس ۱		تعداد	بخش
۲	۱		
	۰/۵۲۲۲	۹	سلطانی
	۱/۶۶۳۶	۱۱	صوغان
۷/۰۷۹۳		۲۹	دولتآباد
۸/۵۰۷۷		۱۳	دشتاب

در جدول (۸)، منابع آب زیرزمینی بخش‌های مختلف بر اساس شاخص Ca طبقه‌بندی شده اند؛ نتایج این جدول نشان می‌دهند که منابع آب زیرزمینی بخش‌ها بر اساس شاخص Ca در سه گروه متفاوت قرار می‌گیرند؛ بخش‌های سلطانی و صوغان در گروه اول، بخش دولتآباد در گروه دوم و بخش دشتاب در گروه سوم.

جدول - ۸: نتایج مقایسه میانگین شاخص Ca بر اساس آزمون دانکن

$\alpha=0.01$ زیرگروه‌ها بر اساس ۱			تعداد	بخش
۳	۲	۱		
		۱/۳۵۴۵	۹	سلطانی
		۲/۴۲۲۲	۱۱	صوغان
		۳/۷۱۷۲	۲۹	دولتآباد
		۴/۳۳۰۸	۱۳	دشتاب

طبق نتایج جدول (۹)، منابع آب زیرزمینی بخش های مختلف بر اساس شاخص Mg در دو گروه متفاوت قرار می گیرند: بخش های سلطانی و صوغان در گروه اول و بخش های دولت آباد و دشت اب در گروه دوم.

جدول - ۹: نتایج مقایسه میانگین شاخص Mg بر اساس آزمون دانکن

$\alpha=0.01$ زیر گروه ها بر اساس		تعداد	بخش
۲	۱		
	۱/۶۱۱۱	۹	سلطانی
	۲/۹۲۷۳	۱۱	صوغان
۳/۷۰۰۰		۲۹	دولت آباد
۴/۶۳۱۰		۱۳	دشت اب

نتایج جدول (۱۰)، تمایز دو گروه منابع آب زیرزمینی را بر اساس شاخص Na نشان می دهند؛ گروه اول شامل بخش های سلطانی و صوغان و گروه دوم شامل بخش های دولت آباد و دشت اب است.

جدول - ۱۰: نتایج مقایسه میانگین شاخص Na بر اساس آزمون دانکن

$\alpha=0.01$ زیر گروه ها بر اساس		تعداد	بخش
۲	۱		
	۱/۱۳۳۳	۹	سلطانی
	۱/۸۷۲۷	۱۱	صوغان
۷/۷۶۲۱		۲۹	دولت آباد
۹/۶۹۲۳		۱۳	دشت اب

نتایج جدول (۱۱) نشان می دهند که منابع آب زیرزمینی بخش های مختلف بر اساس شاخص SAR در دو گروه مختلف قرار می گیرند: گروه اول شامل منابع آب زیرزمینی بخش های سلطانی و صوغان و گروه دوم شامل منابع آب زیرزمینی بخش های دولت آباد و دشت اب.

جدول - ۱۱: نتایج مقایسه میانگین شاخص SAR بر اساس آزمون دانکن

$\alpha=0.01$ زیر گروه ها بر اساس		تعداد	بخش
۲	۱		
	۰/۷۸۸۹	۹	سلطانی
	۱/۲۸۱۸	۱۱	صوغان
۳/۲۹۳۱		۲۹	دولت آباد
۴/۳۶۱۵		۱۳	دشت اب

بر اساس نتایج جدول (۱۲)، منابع آب زیرزمینی بخش های مختلف بر اساس شاخص TH در دو گروه متفاوت قرار می گیرند: بخش های سلطانی و صوغان در گروه اول و بخش های دولت آباد و دشت اب در گروه دوم.

جدول - ۱۲: نتایج مقایسه میانگین شاخص TH بر اساس آزمون دانکن

$\alpha=0.01$ زیر گروه ها بر اساس		تعداد	بخش
۲	۱		
	۲۰۱/۶۶۶۷	۹	سلطانی
	۲۱۴/۰۹۰۹	۱۱	صوغان
۴۰۱/۵۳۸۵		۲۹	دولت آباد
۴۱۷/۴۱۲۸		۱۳	دشت اب

نتایج جدول (۱۳) نشان می‌دهند که در سطح احتمال کمتر از یک درصد، بهترین همبستگی بین شاخص‌های pH و سطح آب و پس از این شاخص‌ها، بین شاخص‌های pH و سطح زیرکشت در منطقه مطالعه شده برقرار است. بر اساس این، هرچه میزان برداشت بیشتر باشد و سطح آب زیرزمینی پایین‌تر رود، pH آب بیشتر و ویژگی آب، بازی می‌شود.

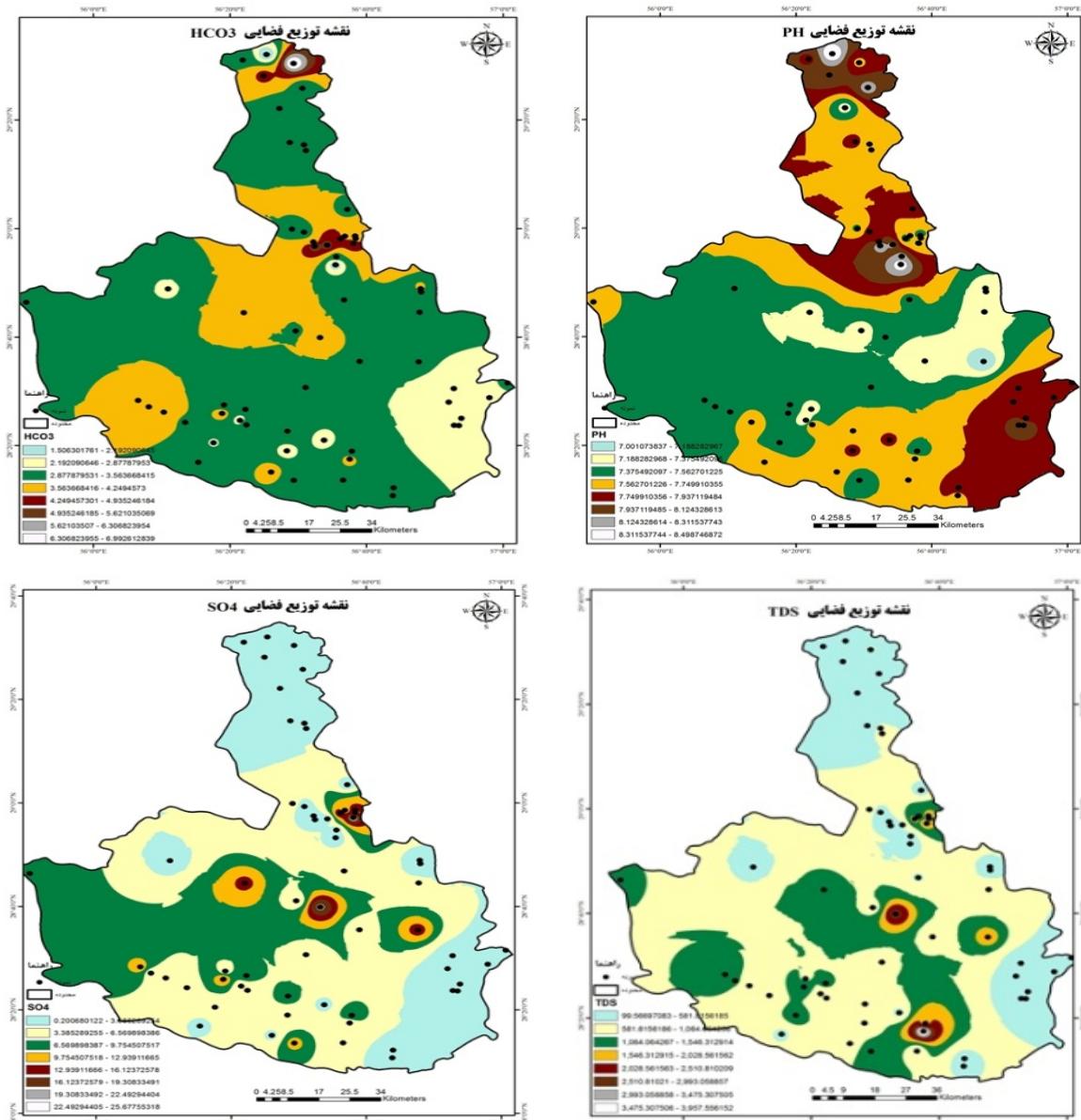
جدول-۱۳: نتایج آنالیز همبستگی بین شاخص‌های مختلف

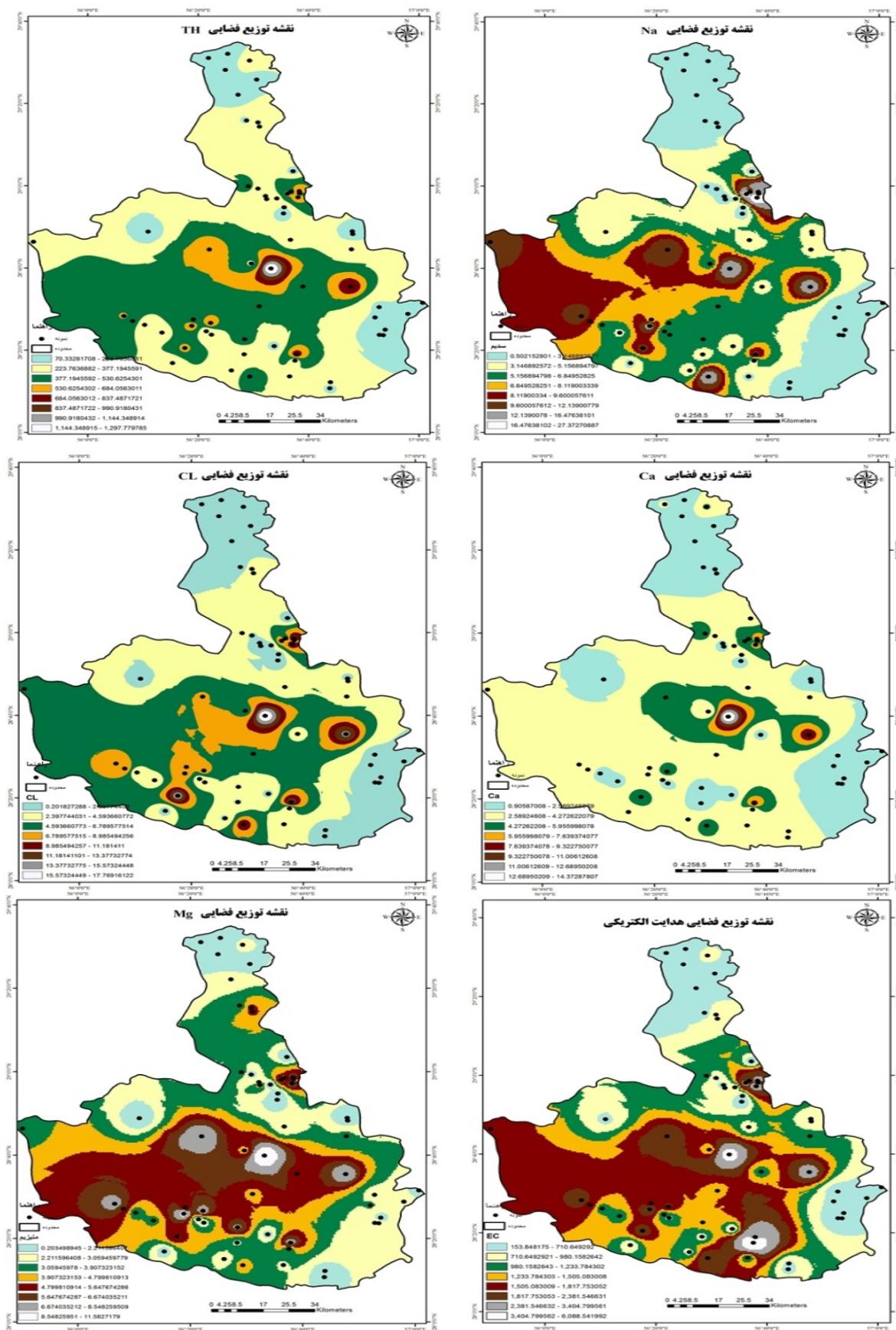
شاخص	نتایج	عمق چاه	تخليه سالانه	دماه آب	سطح زیرکشت	دبی	سطح آب
EC	ضریب همبستگی	۰/۰۴۳	-۰/۱۲۴ ***	-۰/۰۸۱	-۰/۱۰۵ *	-۰/۱۵۷ ***	۰/۰۵۲
	سطح معناداری	۰/۳۹۴	۰/۰۰۷	۰/۰۷۷	۰/۰۲۷	۰/۰۰۱	۰/۲۵۸
	تعداد	۴۷۴	۴۷۴	۴۷۴	۴۷۴	۴۷۴	۴۷۴
pH	ضریب همبستگی	۰/۱۱۹ ***	۰/۱۰۸ *	-۰/۱۱۸ *	۰/۲۱۳ ***	۰/۱۹۴ ***	۰/۲۲۱ ***
	سطح معناداری	۰/۰۱۰	۰/۰۱۹	۰/۱۱۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
	تعداد	۴۷۴	۴۷۴	۴۷۴	۴۷۴	۴۷۴	۴۷۴
T.D.S	ضریب همبستگی	۰/۰۲۷	-۰/۱۴۰	-۰/۴۲۵ *	-۰/۰۷۷	-۰/۱۱۶	-۰/۰۹۸
	سطح معناداری	۰/۰۸۴	۴۵۱	۰/۰۱۷	۰/۷۲۶	۰/۰۵۳۵	۰/۶۰۰
	تعداد	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷
HCO_3	ضریب همبستگی	۰/۱۶۸	-۰/۲۰۹	-۰/۱۶۵	-۰/۲۵۴	-۰/۳۱۱	-۰/۳۱۱
	سطح معناداری	۰/۳۶۵	۰/۲۵۸	۰/۳۷۵	۰/۱۷۶	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹
	تعداد	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷
Cl	ضریب همبستگی	-۰/۱۱۵	۰/۱۶۸	۰/۱۶۸	۰/۲۱۶	۰/۲۳۱	-۰/۳۰۸
	سطح معناداری	۰/۰۳۷	۰/۳۶۵	۰/۰۵۰	۰/۲۵۲	۰/۲۱۲	۰/۰۹۲
	تعداد	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷
SO_4	ضریب همبستگی	-۰/۰۰۸	۰/۰۰۷	۰/۰۴۴	۰/۰۹۶	۰/۱۲۰	-۰/۲۶۳
	سطح معناداری	۰/۹۶۴	۰/۹۶۹	۰/۰۵۰	۰/۶۱۳	۰/۰۵۲۱	۰/۱۵۲
	تعداد	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷
Ca	ضریب همبستگی	-۰/۰۴۴	-۰/۰۱۸	-۰/۳۲۰	-۰/۰۷۸	۰/۱۰۳	-۰/۳۸۴
	سطح معناداری	۰/۸۱۴	۰/۹۲۴	۰/۰۸۰	۰/۲۸۳	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵
	تعداد	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷
Mg	ضریب همبستگی	-۰/۰۳۱	۰/۰۰۷	-۰/۲۷۰	-۰/۱۷۲	۰/۱۶۱	-۰/۳۱۹
	سطح معناداری	۰/۰۷۰	۰/۰۸۴	۰/۰۴۲	۰/۳۶۵	۰/۰۸۰	۰/۰۸۰
	تعداد	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷
Na	ضریب همبستگی	۰/۲۱۴	۰/۱۴۸	۰/۱۵۰	۰/۰۷۱	۰/۱۲۱	۰/۱۲۱
	سطح معناداری	۰/۲۴۷	۰/۴۲۶	۰/۰۴۰	۰/۷۰۷	۰/۰۵۱۷	۰/۰۵۱۷
	تعداد	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷
SAR	ضریب همبستگی	۰/۱۴۳	-۰/۱۸۳	-۰/۱۳۵	-۰/۰۶۵	-۰/۱۴۱	-۰/۱۳۷
	سطح معناداری	۰/۲۶۷	۰/۱۶۵	۰/۰۳۰	۰/۲۸۷	۰/۲۹۴	۰/۲۹۴
	تعداد	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷
TH	ضریب همبستگی	۰/۰۸۶	-۰/۱۴۲	-۰/۱۵۶	-۰/۱۱۵	-۰/۰۵۶	-۰/۱۳۰
	سطح معناداری	۰/۵۰۸	۰/۲۸۴	۰/۲۳۹	۰/۳۹۲	۰/۱۷۶	۰/۳۱۷
	تعداد	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷	۴۶۷

** ارتباط معنادار در سطح خطای کمتر از ۰/۰۱

* ارتباط معنادار در سطح خطای کمتر از ۰/۰۵

برای دستیابی به الگوی فضایی شاخص‌های بحث شده نسبت به پهنه‌بندی پارامترهای مختلف در محدوده مطالعه شده اقدام شد. شکل (۳)، توزیع فضایی پارامترهای مختلف را در منطقه مطالعه شده نشان می‌دهد. به طور کلی، وجود سازنده‌های شور و چشمی آب‌گرم در حوزه که حاوی ترکیبات گوگردی زیادی است و همچنین، ماهیت دشت‌های داخل حوزه که دشت‌هایی تبخیری با خاک شور و املاح زیاد هستند، سبب شده‌اند کیفیت آب هنگام جریان پایه املاح زیادی داشته باشد. بنابراین مطابق شکل (۳)، از ابتدای مخروط افکنه به سمت نواحی مرکز و خروجی به میزان املاح اضافه می‌شود، بهشکلی که هدایت الکتریکی چاهها افزایش می‌یابد. طبق نقشه پهنه‌بندی pH منطقه مطالعه شده، بیشترین میزان pH به دشت‌های سلطانی و دشت‌تاب مربوط است و وجود سازنده‌های آهکی در این بخش منطقه از دلایل آن است. از سویی، بیشترین میزان باقیمانده املاح در بخش‌های جنوبی دشت دولت‌آباد است که از دلایل اصلی آن، وجود رسوبات رسیدانه در این بخش از حوزه است. در کل، مقدار پارامترهای محاسبه شده به سمت مرکز و جنوب منطقه مطالعه شده افزایش می‌یابد (شکل ۳).

شکل - ۳: نقشه توزیع فضایی پارامترهای اندازه‌گیری شده

نتیجه گیری

در سال های اخیر، افزایش تقاضا و به تبع آن افزایش برداشت از منابع آب زیرزمینی مشکلات زیست محیطی بسیاری را در مناطق خشک و نیمه خشک ایجاد کرده است. به طور طبیعی، محدودیت منابع آبی در مناطق خشک و نیمه خشک باعث کاهش کمی و کیفی منابع آب و خاک می شود. بنابراین، پایداری منابع آب از دو جنبه کیفی و کمی بررسی می شود (فلاح و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۶۲).

در پژوهش حاضر، کیفیت منابع آب زیرزمینی بخش های مختلف استان کرمان بررسی شد. نتایج پژوهش نشان می دهد که بر اساس شاخص های EC, TDS, Na, Mg, SO₄, Cl, SAR, TH، منابع آب زیرزمینی بخش های مطالعه شده در دو گروه متفاوت قرار می گیرند: گروه اول شامل بخش های دولت آباد و دشت آباد و گروه دوم شامل بخش های صوغان و سلطانی و کیفیت منابع آب زیرزمینی دو گروه بر اساس شاخص های یادشده تفاوت معناداری دارد. همچنین، بر اساس شاخص Ca, منابع آب زیرزمینی بخش های مطالعه شده در سه گروه مختلف قرار می گیرند: گروه اول شامل بخش های سلطانی و صوغان، گروه دوم شامل بخش دولت آباد و گروه سوم شامل بخش دشت آباد. از نظر شاخص HCO₃⁻، تفاوت معناداری در کیفیت منابع آب زیرزمینی مناطق مطالعه شده مشاهده نمی شود و قرار گرفتن همه بخش ها در یک گروه، مؤید آن است. همچنین، آزمون آنالیز همبستگی بین شاخص های مختلف سنجش کیفیت منابع آب زیرزمینی در مناطق مطالعه شده، بیشترین میزان همبستگی را در سطح احتمال یک درصد بین شاخص های pH و سطح آب زیرزمینی نشان می دهد. بررسی های انجام شده در منطقه مطالعه شده نشان می دهد که حداقل ارتفاع کوه های شمال دشت، ۳۸۴۵ متر (کوه خبر) و حداقل ارتفاع ارتفاعات جنوبی، ۱۵۶۱ متر است؛ از این رو، ارتفاعات شمالی سرچشم می ریزند های جوی بیشتری هستند و نقش مهم تری در تغذیه سفره آب زیرزمینی دشت مدنظر دارند. گسل هایی سبب اوج گیری این کوه ها شده اند که به شکل دسته گسل یا سیستم گسلی در محدوده بین دشت و کوه وجود دارند. بیشتر این گسل ها، بسیار جوان و از نوع معکوس هستند و باید آن ها را از نوع فعال در نظر گرفت. از نظر آب شناسی، این گسل ها نقش بسیار مهمی در تغذیه دشت های دولت آباد و صوغان ایفا می کنند؛ به این ترتیب که آب هایی که در مناطق کوهستانی اطراف دشت در سنگ ها نفوذ می کنند از طریق این سطوح گسلی به عمق می روند و سرانجام توسط گسل های پنهان حاشیه دشت به داخل سفره آب زیرزمینی تزریق می شوند. وجود دو گند نمکی و چشمی آب گرم در منطقه که ترکیبات گوگردی زیادی دارد و نیز ماهیت دشت های داخل حوزه که دشت هایی تبخیری با خاک شور و املاح زیاد هستند، موجب شده اند کیفیت آب هنگام جریان پایه دارای املاح زیادی باشد. به طور کلی، از ابتدای مخروط افکنه به سمت نواحی مرکز و خروجی به میزان املاح اضافه می شود به شکلی که هدایت الکتریکی چاهها از ۳۹۵ تا ۸۱۶۰ میکروزیمنس بر سانتی متر متغیر است.

سپاسگزاری

از سازمان آب منطقه ای استان کرمان سپاسگزاری می شود که داده های کمی و کیفی آن سازمان را برای انجام پژوهش حاضر در اختیار گذاشته است.

منابع

- اوسطی، خالد.، نحوی‌نیا، محمدجواد (۱۳۹۵)، تغییرات مکانی کیفیت منابع آب زیرزمینی دشت بیرونی از نظر مصارف کشاورزی، محیط‌زیست و مهندسی آب، دوره ۲، شماره ۱، صص ۳۶-۲۵.
- بریم‌نژاد، ولی (۱۳۸۳)، تحلیل پایداری در مدیریت منابع آب در بخش کشاورزی با استفاده از برنامه ریزی کسری، مطالعه موردی: استان کرمان، مجله پژوهش و سازندگی در زراعت و باغبانی، شماره ۶۳، صص ۱۶-۲.
- حیدری علمدارلو، اسماعیل، اکرامی، محمد.، نسب پور، سحر (۱۳۹۴)، بررسی زمانی و مکانی کیفیت آب‌های زیرزمینی دشت یزد-اردکان با استفاده از زمین آمار، پژوهشی مهندسی اکوسيستم بیابان، شماره ۶، صص ۷۰-۶۳.
- خواجه، محمد.، بذرافشان، ام البنین.، وقارفرد، حسن.، اسماعیل‌پور، یحیی (۱۳۹۳)، بررسی کمی و کیفی منابع آب زیرزمینی در دشت پریشان، برنامه‌ریزی و آمایش فضا، شماره ۴، صص ۹۶-۷۱.
- دشتی برمهی، مجید.، رضایی، محسن.، صابری نصر، امیر (۱۳۹۳)، ارزیابی شاخص کیفیت آب زیرزمینی در آبخوان لنجانات با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی، زمین‌شناسی مهندسی، شماره ۲، صص ۲۱۳۸-۲۱۲۱.
- زینالی، بتول.، فریدپور، مجتبی.، اصغری سراسکارنود، صیاد (۱۳۹۵)، بررسی تأثیر خشکسالی هواشناسی و هیدرولوژیکی بر ویژگی‌های کمی و کیفی آب‌های زیرزمینی (مطالعه موردی: دشت مرند)، مدیریت حوزه آبخیز، سال ۷، شماره ۱۴، صص ۱۸۷-۱۷۷.
- زهتابیان، غلامرضا.، جان‌فزا، علی.، محمدعسکری، حمید.، نعمت‌الهی، محمدجواد (۱۳۸۹)، مدل‌سازی توزیع مکانی برخی از خصوصیات شیمیایی آب‌های زیرزمینی (مطالعه موردی: حوزه آبخیز گرمسار)، تحقیقات مرتع و بیابان ایران، شماره (۱) ۱۷، صص ۷۳-۶۱.
- شاهی دشت، علیرضا.، عباس‌نژاد، احمد (۱۳۸۹)، مدیریت منابع آبی، چالش‌ها و راهکارها(مطالعه موردی: استان کرمان)، چهارمین کنگره بین‌المللی جغرافیدانان جهان اسلام، زاهدان، صص ۱۳-۱.
- صاحب‌جلال، احسان.، دهقانی، فرهاد.، طباطبایی‌زاده، منیرالسادات (۱۳۹۲)، تغییرات زمانی و مکانی شاخص‌های کیفی آب‌های زیرزمینی با استفاده از روش زمین آماری کریجینگ (مطالعه موردی: دشت بهادران مهریز)، علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، علوم آب و خاک، شماره ۶۵، صص ۶۱-۵۱.
- فلاح، سیف‌الله.، قبادی‌نیا، مهدی.، شکرگذار دارابی، محسن.، قربانی دشتکی، شجاع (۱۳۹۱)، بررسی پایداری منابع آب زیرزمینی دشت داراب استان فارس، پژوهش آب در کشاورزی، شماره ۲، صص ۱۷۲-۱۶۱.
- قاسمی دهنی، آرتمیس.، ساریخانی، رامین.، حسینی، سیده‌حیث.، احمدنژاد، زینب (۱۳۹۵)، ارزیابی کیفی و کمی آب‌های سطحی با استفاده از آنالیز آماری در روستانه ازنا لرستان، محیط‌زیست و مهندسی آب، دوره ۲، شماره ۴، صص ۳۲۱-۳۰۶.

۱۲- ملایی توانی، سکینه، گودینی، حاتم، مهرعلی، عزیز، شریفی عرب، غلامعلی، آشوری، شهریانو، علیان نژاد، نسرین (۱۳۹۵)، بررسی وضعیت فعلی کیفیت آب قابل شرب عرضه شده در سیستم توزیع و نقش شرکت آب و فاضلاب و وجود شبکه توزیع در بهبود کیفیت آن (مطالعه موردی: شهرستان شاهرود)، مجله مهندسی بهداشت محیط، سال ۳، شماره ۴، صص ۳۱۱-۲۹۸.

- 13- Bithas, K. (2008), **The sustainable residential water use: Sustainability, efficiency and social equity. The European experience**, Ecological Economics, 68, 221-229.
- 14- Carroll, S., Liu, A., Dawes, L., Hargreaves, M., Goonetilleke, A. (2013), **Role of land use and seasonal factors in water quality degradations**, Water Resources Management, Vol. 27, Issue 9, pp. 3433-3440.
- 15- Demir, Y., Sahin, S., Güler, M., Cemek, B., Günal, H., Arslan, H. (2009), **Spatial variability of depth and salinity of groundwater under irrigated Ustifluvents in the Middle Black Sea Region of Turkey**, Environmental Monitoring and Assessment, 158, 279-294.
- 16- Dash, G. P., Sarangi, A., Singh, D. K. (2010), **Spatial variability of groundwater depth and quality parameters in the national capital territory of Delhi**, Environmental Management, Vol. 45, Issue 3, pp. 640-650.
- 17- Dhar, R. K., Zheng, Y., Stute, M, et al. (2008), **Temporal variability of groundwater chemistry in shallow and deep aquifers of Araihazar, bangladesh**, Journal of contaminant hydrology, 99(1-4): 97-111.
- 18- Elci, A., Gunduz, O., Simsek, C. (2009), **Spatial and temporal assessment of groundwater quality indicators and hydrogeological characterization of a Karstic aquifer in western Turkey**, at: <http://kisi.deu.edu.ir>.
- 19- Fetouani, M., Sbaa, M., Vanclooster, B., Bendra, (2008), **Assessing ground waterquality in the irrigated plainof Triffa (northeast Morocco)**, Agricultural Water Management 95.
- 20- Gong G., Matnevada S., O'Bryant S. E. (2014), **Comparison of the accuracy of kriging and IDW interpolations in estimating groundwater arsenic concentrations in Texas**, Environmental Research, 130, 59-69.
- 21- Poyraz, B., Taspinar, F. (2014), **Analysis, Assessment and Principal Component Analysis of Heavy Metals in Drinking Waters of Industrialized Region of Turkey**, International Journal of Environmental Research, 8(4), 1261-1270.